

Hilversum, Pas Op!

Donateursbijeenkomst 2002

Het Laanstraatbuurtje in de eerste fase

Pas Op-projecten hebben over het algemeen een lange aanlooptijd. Dat was met het 'Laanstraatbuurtje' niet anders. Op een Pas Op-vergadering in 1991 werd een idee dat al sinds de oprichting van de stichting – tien jaar daarvoor – speelde, definitief opgepakt, om het deels verkrotte en deels braakliggende stukje in het centrum aan te pakken. Een eerste aanzet, door Pas Op dus, was al gegeven met de wederopbouw van het huisje "Pas Op" aan de Laanstraat, dat in 1984 feestelijk in gebruik werd genomen. Maar toen gebeurde er lange tijd niets. Totdat vorig jaar de eerste paal in de grond geslagen werd. Vanaf toen voltrok alles zich in hoog tempo. Op de donateursbijeenkomst van "Hil-

versum, Pas Op!" op zaterdag 7 juni 2003, een van de vele zonnige dagen die deze zomer ons bracht, konden donateurs en andere belangstellenden zien hoe het project gestalte had gekregen. De bijeenkomst begon met koffie, aangeboden door het aangrenzende café-restaurant 'De Jonghe Graef van Buuren'. "Hilversum Pas Op!" zorgde daarbij voor de inmiddels traditionele Pas Op-gebakjes. Voorzitter Henk Kok heette de aanwezigen welkom, schetste in korte trekken de ontstaansgeschiedenis van het project en gaf vervolgens het woord aan architect Paul van Vliet, die een uiteenzetting gaf over het project en de gebruikte technieken, waarna de bezoekers de panden konden bekijken.

Op het zonnige terras van 'De Jonghe Graef van Buuren' kregen de donateurs uitgebreid tekst en uitleg over het Laanstraatproject.

(foto: Flos Wisse Smit)

Voor velen, inclusief ondergetekende, die als bestuurslid van het begin af aan vertrouwd was met de bouwtekeningen, was het een openbaring: op een beperkt oppervlak deze vijf ruime panden. Allemaal anders en allemaal afgewerkt met een ambachtelijkheid die eigenlijk niet meer van deze tijd is. Maten en vormen zijn ouderwets, voor zover er historische bouwtekeningen dan wel opmetingen waren, zijn de oude maten nauwkeurig gevolgd. Voor zover dat niet onpraktisch werd uiteraard, ook de tegenwoordige mens kan door de deuropeningen zonder zijn hoofd te stoten. Niets is standaard aan deze woningen. Heel wat bezoekers spraken er hun spijt over uit dat zij indertijd niet hadden ingetekend op deze woningen, die zoveel mooier en ruimer waren dan zij hadden gedacht. Ook de bouwer had er groot plezier in; een aantal van zijn mannen was ook op deze vrije zaterdag even langs gekomen. Heel bijzonder was ook de oplossing die architect Van Vliet had bedacht voor het metselverband, dat in sommige gevallen vraagt om halve bakstenen, een techniek die stamt uit een tijd dat tijd geen geld kostte. Hij kreeg terecht ter plekke vele waarderende en bewonderende opmerkingen. En vooral de kopers, die inmiddels begonnen zijn met de verdere invulling van hun woonwensen, straalden van trots. Het lijdt geen twijfel of zij

De 'witte boerderij' uit de Zon en Maanstraat heeft een waardige nieuwe plek gekregen en mag weer gezien worden. (foto: EJP)

zullen hier met veel plezier wonen. Niet alleen de verbazing over de fraaie en ruime huizen was opmerkelijk, ook het feit dat vele bezoekende Hilversummers opeens allerlei huizen herkenden van

*Jongen, dat is een gelukkie,
'K was dat prentje jaren kwijt.
Nu heb ik weer een heel klein stukkie
van die goeie, ouwe tijd.*

(uit: de Zuiderzeeballade)

(foto: EJP)

Door de bouw van het buurtje is de voormalige Peperstraat als zijstraat van de Herenstraat weer te herkennen. Op de hoek daarvan de boerderij van café Felix III. De andere helft daarvan huisvestte jarenlang het Jongeren Advies Centrum (JAC) en zou eigenlijk op korte termijn gerestaureerd moeten worden. (foto: EJP)

vroeger, zoals het pandje van de Zeedijk, dat indertijd moest wijken voor de bouw van de Hilvertshof, of de in de jaren tachtig afgebrante 'Witte Boerderij', die vroeger aan de Zon- en Maanstraat stond.

De Laanstraat is met deze eerste fase van het rehabilitatieplan aanzienlijk opgeknapt. De tweede fase is inmiddels in de verkoop. Heel belangrijk zijn de neveneffecten van het project. De bewoners van de omliggende huizen zien hoe het ook kan, en velen van hen maken enthousiast plannen om ook hun panden verder te verbeteren. De eigenaar van cafe Felix III bijvoorbeeld, kreeg, in ruil voor het afstaan van een strook grond een 'fustenhuisje', dat een jeugdige bezoeker de opmerking ontlokte: *Jammer dat dit een opslag is, ik zou daar best in willen wonen.*

Wanneer U dit leest is het project afgerond. In juni, net voor de bouwvak, werd het werk opgeleverd, de hekken zijn geplaatst en het terrein bestraat. En voor de nieuwe bewoners is daarmee het werk begonnen, maar het inrichten van zulke mooie huizen op een dergelijk unieke plek is natuurlijk wel een heel aangenaam werk.

L.J. Westermann